

Κείμενο 8°

Συντακτική Εξομάλυνση

Ένα παράδειγμα σεβασμού προς τους γονείς

Λυκούργος, Κατὰ Λεωκράτους 95-96

AP   εμπρ.πρσδ. τόπου   εμπρ.πρσδ. προέλευσης   Υ.Απ.   γεν.περιεχομένου   Υ. AP
 Λέγεται γοῦν ἐν Σικελία ... ἐκ τῆς Αἴτνης   ῥύακα   πυρός   γενέσθαι

δευτ. εναντ. προτ.   K   P
 [(εἰ γὰρ καὶ μυθωδέστερόν ἐστιν¹),]

AP   επιρ.πρ.χρόνου   κατ.πρσδ.   δοτ.πρσ.   Υ+τελ.απαρ.
 ἀλλ' ἀρμόσει καὶ νῦν   ἅπασι τοῖς νεωτέροις   ἀκοῦσαι).

Υ.Απαρ.   Α+ειδ.απαρ.   P   επιθ.πρσδ.   εμπρ.πρσδ.⇒□   εμπρ.πρσδ.⇒□ επιθ.πρ.
 τοῦτον δὲ   ῥεῖν   φασιν ἐπὶ τε τὴν ἄλλην χώραν, καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ
 επιρ.πρ.□   επιθ.μτχ. + γεν.διαρ.
 τῶν ἐκεῖ κατοικουμένων.

P   Υ.Απαρ.   Α+ειδ.απαρ   εμπρ.πρ.σκοπού   γεν.κτητ.   Α μτχ.
 (ενν.φασιν)   τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὀρμηῆσαι πρὸς φυγὴν, τὴν αὐτῶν σωτηρίαν

τροπ.μτχ.   Υ Απαρ.²   επιθ.πρσδ.   γεν.διαρ.   αιτ.μτχ.   Α μτχ.   K   κατ.μτχ.
 ζητοῦντας, ἓνα δὲ τινὰ τῶν νεωτέρων, ὀρῶντα τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα καὶ

κατ.μτχ.   Α μτχ. +τελ.απαρ.   κατ.μτχ.   ποιητ. αίτιο   χρον.μτχ.
 οὐχὶ δυνάμενον ἀποχωρεῖν, ἀλλὰ ἐγκαταλαμβανόμενον ὑπὸ τοῦ πυρός, ἀράμενον

A³
 φέρειν.

K.Π παρενθετική   P   (ενν. Υ= ἐγώ)

οἶμαι

Υ μτχ.   αιτ.μτχ. +γεν. απόλυτη   Υ   P
 Φορτίου δ'   προσγενομένου καὶ αὐτὸς   ἐγκατελήφθη.

¹ ενν. Υ= τοῦτο

² φέρειν

³ στο «φασιν»

επιρ.πρ.τόπου ΑΕ Υ+τελ.απαρ.
 Ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον (ενν. **ἐστί**) θεωρήσαι

δευτ.ειδ.πρωτ = Α στο «θεωρήσαι» Υ Α επιθ.πρσδ. Ρ
 ὅτι τὸ θεῖον τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει.

ΑΡ δοτ.τρόπου Α επιθ.πρσδ. Υ+ειδ.απαρ. Υ Απαρ. Υ+ειδ.απαρ. Υ απαρ.
 Λέγεται γὰρ κύκλω τὸν τόπον ἐκεῖνον περιρρυῆναι τὸ πῦρ καὶ σωθῆναι τούτους

κατ.πρσδ.

μόνους,

δευτ. αναφ.πρωτ εμπρ.πρσδ.αιτίας⁴ Υ Απαρ. επιρ.πρσδ.χρόνου Υ στο ενν. «λέγεται» γεν.κτητ.
 [ἀφ' ὧν καὶ τὸ χωρίον ἔτι καὶ νῦν προσαγορεύεσθαι τῶν εὐσεβῶν

Κ
 χῶρον·]

κατ.πρσδ. Α μτχ. επιθ.μτχ+Υ στο «ἀπολέσθαι» γεν.κτητ. Α μτχ.
τοὺς δὲ ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησάμενους καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονέας

επιθ.μτχ+Υ στο «ἀπολέσθαι» κατ.πρσδ. Υ στο ενν. «λέγεται»
 ἐγκαταλιπόντας ἅπαντας ἀπολέσθαι.

⁴ ἢ του ποιητικού αιτίου